



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 477/23
19.10.2023. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Алексић, адвокат из Вршца, ул. Жарка Зрењанина бр. 38, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Патрић, адвокат из Вршца, ул. Гаврила Принципа бр. 52, ради вршења родитељског права, модела виђања и издржавања, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П2. 138/23 од 26.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Вршцу П2. 138/23 од 26.05.2023. године у ставу правом изреке тако што се тужени ББ обавезује да на име издржавања мал. ВВ уз износ досуђен ставом четвртим пресуде основног суда у Вршцу П2 351/22 од 09.12.2022. године плаћа још по 7.500,00 динара месечно (укупно 15.000,00 динара месечно) од 03.11.2022. године, као дана подношења тужбе, па убудуће до 10-ог у месецу за текући месец на руке или на текући рачун законског заступника мајке АА и да доспеле неизмирене рате плати одједном, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, у преосталом делу става првог и у ставу другом иста пресуда се **ПОТВРЂУЈЕ** а жалба туженог **ОДБИЈА** као неоснована.

Одбија се захтев туженика за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом Основног суда у Вршцу П2. 138/23 од 26.05.2023. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да на име издржавања за малолетног ВВ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара почев од 03.11.2022. године, као дана подношења тужбе суду и да доспеле рате плати одједном у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а убудуће до 10-ог у месецу за текући месец на руке законском заступника мајке АА или на текући рачун законског заступника мајке АА, све док та обавеза по закону траје или док се та одлука не измени

или укине, а све то у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 56.250,00 динара.

Тужени је благовремено изјавио жалбу против наведене пресуде из свих законом прописаних разлога и предложио да суд исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да исту преиначи тако што ће туженика обавезати да плаћа 7.500,00 динара месечно, а тужилу на плаћање трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Тужилица није поднела одговор на жалбу.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386 ЗПП у вези чл. 202 ПЗ и утврдио да је жалба туженог делимично основана.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка прописаних одредбом чл. 374 ст. 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из чл. 374 ст. 2 тач. 12 ЗПП, на коју се посебно указује жалбом туженог, јер је побијана пресуда довољно образложена и непротивречна, а околности које истиче жалба се односе на оспоравање оцене првостепеног суда у вези са могућностима дужника издржавања, а што је у домену чињеничних закључака и примене материјалног права и не представља недостатак који би спречавао испитивање пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у емотивној вези у периоду почев од децембра месеца 2020. године до јуна месеца 2021. године из које је дана ...2021. године рођен малолетни ВВ.

Пресудом Основног суда у Вршцу П2. 351/22 од 09.12.2022. године ставом првим изреке усвојен је споразум о вршењу родитељског права тужилице АА и туженог ББ. Ставом другим изреке мајци АА поверен је на самостално вршење родитељског права син малолетни ВВ и утврђено је пребивалиште детета на адреси пребивалишта мајке у ... у улици ... Ставом трећим изреке уређен је начин одржавања личних односа малолетног ВВ са оцем ББ, док је ставом четвртим изреке обавезан тужени ББ да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно износ од 7.500,00 динара, почев од 03.11.2022. године, као дана подношења тужбе суду с тим да доспеле рате плати одједном у року од 15 дана по правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења а убудуће до 10-ог у месецу за текући месец на руке законском заступнику мајци АА или на текући рачун који она означи све док та обавеза по закону траје или док се одлука не измени или укине. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужилице АА преко досуђеног месечног доприноса по основу дечијег издржавања малолетног ВВ од стране ББ од 7.500,00 динара па до укупно траженог износа од 15.000,00 динара, а за 7.500,00 динара, као неоснован. Ставом шестим изреке обавезан је тужени ББ да тужилица АА на име трошкова парничног поступка плати износ од 36.750,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 169/23 од 07.04.2023. године, укинута је пресуда Основног суда у Вршцу П2. 351/22 од 09.12.2022. године у ставу петом и ставу шестом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на

поновно суђење.

Одлучујући у поновном поступку првостепени суд је утврдио да поверилац издржавања ВВ, рођен ...2021. године има непуне 2 године, да је дете из емотивне везе које живи са мајком и да има месечне потребе и то: 3.800,00 динара за пелене; 4.800,00 динара за храну и млеко; 1.000,00 динара за лекове; 1.000,00 динара за витамин Д; 2.500,00 – 3.000,00 динара за препарате за осетљиву кожу; 1.000,00 динара за воду за пиће и 3.500,00 динара за гардеробу.

Тужила АА је рођена ...1985. године, стара је 38 година, по занимању је радник, завршила је основну школу и сада похађа Средњу пољопривредну школу и тренутно је незапослена. Има двоје деце из првог брака и то ГГ, рођеног ...2005. године, који има 17 година и ДД, рођеног ...2008. године, који има 14 година, који су поверени на самостално вршење родитељског права мајци АА, али млађи син ДД упркос одлуци суда уз договор мајке и њеног првог мужа живи са оцем у ... и тужила АА плаћа месечно на име свог доприноса за његово издржавање 1.500,00 до 2.000,00 динара. Тужила живи код оца и има месечне трошкове за: храну 40.000,00 динара; струју 4.500,00 до 6.000,00 динара; интернет и мобилни телефон 4.000,00 динара, док четири пута недељно за одлазак у средњу школу плаћа превоз 330,00 динара, а за грејање за дрва је годишње потребно да издвоји око 96.000,00 динара. Тужила је за малолетног ГГ купила школске књиге које је платила 3.800,00 динара, гардеробу 2.000,00 динара, дневно за ужину по 200,00 динара, као и 600,00 динара месечно за фолклор, а када изађе са друговима у село даје му џепарац месечно у износу од 1.000,00 динара и купује му патике два пута годишње у износу од по 14.000,00 динара. Тужила се издржава од социјалне помоћи коју прима у износу од 17.000,00 динара, помоћи коју добија за треће дете до његове 10 године у износу од 12.500,00 динара, дечијег додатка за двоје деце у износу од 8.000,00 динара и на име помоћи од покрајине прима износ од 22.500,00 динара, као и износ од 7.500,00 динара који јој тужени плаћа на име издржавања малолетног ВВ, тако да њени укупни месечни приходи износе 67.500,00 динара.

Дужник издржавања тужени ББ, рођен је ...1977. године, стар је 45 година, по занимању је радник, који нема непокретности у својини, има двоје деце из претходног брака ЂЂ, рођеног ...2003. године и ЕЕ рођену ...2008. године, који живе са њим, а све њих помаже и издржава мајка туженог. Тужени са својом децом живи на спрату куће његових родитеља, док у приземљу живе његови родитељи који се издржавају од иностраних пензија. Тужени има договор са својим родитељима да плаћа месечно утрошену електричну енергију у износу од 10.000,00 динара, а да његови родитељи плаћају комуналије и пореске обавезе и дажбине. Месечне потребе трочланог домаћинства туженог представљају издаци за храну у износу од 20.000,00 динара, претплата МТС у износу од 6.000,00 динара за ТВ, интернет и мобилне услуге за туженог и његову децу, а има и кредитно задужење у износу од 12.000,00 динара са роком отплате до 05.06.2025. године и који кредит је утрошио за куповину алата који користи за рад. Тужени за набавку дрва за грејање годишње потроши 96.000,00 динара. Тужени ради приватно послове суве градње и зарађује месечно између 60.000,00 и 80.000,00 динара, а када ради и путује колима до посла и за гориво потроши месечно 16.000,00 динара, док регистрација возила марке BMW, који је 18 година стар кошта 36.000,00 динара. Старији син туженог ЂЂ је студент на приватном факултету Универзитета ... у ... и месечна школарина кошта 120,00 евра а закупнина за стан у ...

250,00 евра, док за путовање од ... до ... и назад, као и за трошкове одеће и обуће је за ЂЂ потребно око 10.000,00 динара. Малолетна ЕЕ је ученица осмог разреда основне школе у ... и за ужину јој је месечно потребно 2.100,00 динара, а за одећу и обућу око 5.000,00 динара, док јој је за књиге потребно 8.000,00 динара. Тужени и његова бивша супруга ЖЖ постигли су договор да ЕЕ након завршеног осмог разреда основне школе пређе да живи код своје мајке ЖЖ и на основу тог споразума је донета Основног суда у Вршцу од 30.09.2022. године о измени раније одлуке о вршењу родите, а разлог постизања таквог споразума је тај што родитељи туженог и бивша супруга туженог ЖЖ нису могли да прихвате чињеницу да тужени има сина ВВ.

Минимална сума издржавања из чл. 160 ст. 4 ПЗ у време доношења побијане пресуде према објављеним подацима Министарства за рад, запошљавање и социјалну политику износи 41.625,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је утврдио да 36.000,00 динара износе месечне потребе за издржавање малолетног ВВ применом одредбе чл. 6, чл. 154 ст. 1, чл. 160, чл. 161, чл. 162 и чл. 266 ст. 1 ПЗ, па је обавезао туженог да доприноси издржавању малолетног сина у месечном укупном износу од 15.000,00 динара а тужилца доприносити са 21.000,00 динара.

Првостепени суд је ставом првим побијане пресуде обавезао туженог да плаћа 15.000,00 динара месечно од подношења тужбе, губећи из вида да је износ од 7.500,00 динара месечно већ правноснажно досуђен ставом четвртим пресуде П2. 351/22 од 09.12.2022. године и да би досуђењем још 15.000,00 динара колико је у побијаној пресуди наведено, тужени морао да плаћа 22.500,00 динара месечно, што је више од оног што је тужилца тражила и што је несразмерно тужениковим материјалним могућностима јер има обавезу издржавања према још једном малолетном и једном пунолетном детету на школовању изван места становања. Суд није везан границама захтева за издржавање, може да досуди и више од ног што је тражено, али у овом случају нема услова за такво поступање јер тужени с обзиром на своју породичну, стамбену и економску ситуацију нема могућности да доприноси износом већим од 15.000,00 динара.

Такође су неосновани жалбени наводи туженог да је обавезан да плаћа више од 60% од своје зараде, јер тужени зарађује од 60.000,00 до 80.000,00 динара, а има месечну обавезу издржавања своје мал. ћерке ЕЕ у износу од 5.000,00 динара према споразуму о самосталном вршењу родитељског права и пресуди Основног суда у Вршцу П2. 271/22 од 30.09.2022. године, обавезу издржавања мал. ВВ у износу од 15.000,00 динара и обавезу издржавања пунолетног сина ЂЂ који похађа Универзитет ... у ... на студијском програму информационе технологије, па укупна обавеза не прлази 50% од његове месечне зараде. Обавеза према малолетној деци је безусловна и приоритетна у односу на обавезу према пунолетној деци. Обавеза према пунолетном детету се испуњава у границама материјалних могућности родитеља, без обзира на износ потреба пунолетног детета.

Тужилца је у целости успела у спору и својим понашањем није допринела трајању поступка, а право на издржавање детета је остваривала у парници за вршење родитељског права, па је у смислу одредбе чл. 207 ПЗ оправдано да јој суд призна нужне трошкове поступка у висини награде за сачињавање тужбе и заступања на

одржаним рочиштима у првостепеном поступку што укупно износи 56.250,00 динара.

Туженику према врсти и исходу спора не припадају тражени трошкови другостепеног поступка.

Из наведених разлога применом одредбе чл. 390, чл. 394 тач.4 и 401 тач. 2 ЗПП одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић